

عنوان مقاله:

سنجش میزان رضایتمندی ساکنان از کیفیت محیط شهری در بافت های فرسوده پس از فرآیند نوسازی (مطالعه موردی: محلات اسدی و صفا منطقه 13 تهران)

محل انتشار:

چهارمین کنگره بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

لیلا محمدی کاظم آبادی - مدرس دانشگاه آزاد اسلامی اراک

کاظم برهانی - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

بافت های فرسوده شهری که زمانی بر اساس الگوهای شهری و با تاثیر از شرایط اقتصادی - اجتماعی و ویژگی های محیطی به وجود آمده اند، بر اثر گذشت زمان و تغییر در الگوهای فضایی ساخت و ساز، دارای مشکلات زیادی از لحاظ شرایط کالبدی، اقتصادی، اجتماعی و ... برای زندگی امروزی شده اند. بر این اساس راهبرد بهینه بهسازی و نوسازی این بافت ها دارای اهمیت زیادی در برنامه ریزی و مدیریت شهری می باشد. در این راستا هدف این پژوهش بررسی رضایتمندی ساکنان محلات اسدی و صفا منطقه 13 تهران از کیفیت محیط شهری پس از فرآیند نوسازی می باشد. روش پژوهش به صورت توصیفی- تحلیلی و پیمایشی می باشد. جامعه آماری در این پژوهش ساکنان محلات اسدی و صفا می باشند که با استفاده از فرمول کوکران 320 نفر نمونه انتخاب و پرسشنامه بین آنها توزیع شده است. شاخص های تحقیق با نگاه ذهنی به ابعاد کیفیت زندگی، در 6 بعد اجتماعی و امنیت، اقتصادی، کالبدی، زیست محیطی، دسترسی به امکانات و زیباشناسی طبقه بندی و در نرم افزار SPSS با استفاده از آزمون T تک نمونه ای، کندال و همبستگی پیرسون تحلیل شده است. نتایج پژوهش نشان میدهد که شهروندان از میان شاخص های مورد بررسی نسبت به شاخص های زیبایی شناسی، کالبدی و امنیت ابراز نارضایتی کرده اند. بالاترین سطح رضایتمندی ساکنان به بعد دسترسی و پایین ترین سطح رضایتمندی به بعد کالبدی تعلق دارد. نتایج به دست آمده از همبستگی پیرسون گویای این حقیقت می باشد که بین ویژگی های فردی ساکنین و رضایتمندی آنها از شاخص های کیفیت محیط رابطه ای وجود ندارد.

کلمات کلیدی:

بافت فرسوده، نوسازی، رضایتمندی، منطقه 13 تهران، محلات اسدی و صفا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/620117>

